

[Wittrup.]

sidste Maaneder, hvor det har været saa uhyre vanskeligt med Brændselet ogsaa i Jylland. Det ligger paa et Omraade ved Karup Aa, og der er betydelig Afstand fra Karup til nærmeste Amtsvej. Den eneste Maade at faa de store Mængder af Brunkul, der her brydes, væk paa er ad Landevejen. Der er højest en 5—6 km til Karup, og dér har vi Jernbanen, og jeg ved, at der i disse Dage er en Bevægelse i Gang derude for at faa anlagt et Banespor fra Karup Station til Lejet. Det vilde være ønskeligt, om det kunde blive gennemført hurtigst muligt, og det vilde ogsaa være ønskeligt, om Ministeriet vilde se velvilligt paa dette Ønske og støtte det, eventuelt med Midler fra en Fond. Staten har jo sine Indtægter af Brunkulsbrydningen, og det vilde efter min Mening være rimeligt, om Staten traadte støttende til i et saadant Tilfælde. Faar man ikke Lejlighed til at føre en Del af disse Kul bort med Jernbanen, vil det betyde meget store Omkostninger paa Kommunevejene, og de paagældende Kommuner vil næppe være i Stand til at bære en saa stor forøget Byrde. Det er relativt fattige Kommuner som Vrove, Resen og Haderup. Jeg vil gerne henlede Opmærksomheden paa dette Forhold og anmode den højtærede Minister om at have sin Opmærksomhed henvendt paa disse Transportforhold fra det nye og særdeles gode Brunkulsleje i Resen. Andre Lejer synes snart at være udtømt, og det vil derfor være nyttigt og nødvendigt at sikre de bedst mulige Forhold for de Lejer, hvor en omfattende Brydning kan foregaa.

Der er ogsaa et andet Spørgsmaal, som jeg har tænkt at omtale her, men da det blev omtalt under et tidligere Punkt paa Dagsordenen i Dag, skal jeg ikke komme nærmere ind paa det. Det er Spørgsmaalet om Petroleum til de Primus'er, der staar saa sørgeligt omkring i Krogene i denne kolde Tid i Stedet for at være med i Opvarmnings-tjenesten. Ønsket om at skaffe Petroleum til disse Primusapparater er allerede tidligere begrundet paa en god og klar Maade. De private Husholdninger, som hverken har Gas eller Elektricitet til Madlavning, maa bruge andet Brændsel, siger man saa, i deres Komfur, men naar der staar en Kakkelovn og hungrer efter alt det Brændsel, der kan fremskaffes, er det maaske ikke saa økonomisk at anvende det i Komfuret, og det vilde være en god Hjælp til Opvarmningsformaal at have Brændselet reserveret til Kakkelovnen og at kunne besørge Madlavningen ved Hjælp af en Petroleum-

tildeling. Det var ønskeligt nu, og det er i ikke mindre Grad ønskeligt i de kommende Maaneder. Naar Fyringsperioden vel engang faar Ende, naar Tøvejret vel engang kommer og det bliver Foraar — vi er vel ikke saa fjernt derfra —, vilde det være rart, om Husholdningerne havde noget Petroleum, indtil det nye Brændsel kommer frem, indtil Tørvæne bliver tørre. Jeg henstiller, som det er gjort tidligere, at den højtærede Handelsminister giver noget Petroleum fri, for at vi kan faa det til de nævnte Formaal.

Jeg ser, at man mange Steder, særlig paa vore Sygehuse, men ogsaa i Industrien, søger at gaa over til Oliefyring. Det er meget godt, det aflaster ogsaa Brændselsmangelen, men det kan ikke ske nu. Det kan forhaabentlig ske saa betids, at det kan hjælpe til næste Vinter. Nu hørte jeg i Dag den højtærede Handelsminister sige, at Spørgsmaalet om Petroleum var et Valutaspørgsmaal. Ja, det er rigtigt, det er et Valutaspørgsmaal, men jeg tror dog ikke, det er saa stort et Valutaspørgsmaal alligevel. Jeg ser, at der i den sidste Tid er kommet andre Opvarmningsmidler til Landet, og de er sikkert dyrere end Petroleum. Jeg ser i et af Dagbladene, at der er kommet et Skib, „Marocco“, hertil med 125 t Cognac og 125 t franske Vine, og i forrige Uge kom et andet Skib med 157 t franske Vine. Selvfølgelig varmer det ogsaa indvendig, men jeg tror, det er betydelig dyrere, ogsaa valutamæssigt, at fyre med den Slags fremfor at fyre med Petroleum til Madlavning. Jeg henstiller derfor, at man tager under alvorlig Overvejelse at frigive Petroleum, saa at det kan blive anvendt dér, hvor det er nødvendigt. Jeg indrømmer, at der maa føres effektiv Kontrol dermed for at undgaa Misbrug, men en saadan Kontrol maatte vel nok kunne etableres, saa at mange danske Husmødre kunde komme til at velsigne den højtærede Handelsminister i den kommende Tid. Jeg tror næsten, han trænger til det.

H. C. Andersen: Der er næppe Tvivl om, at den strenge Vinter vil bevirke, at der bliver stærk Efterspørgsel efter indenlandsk Brændsel i det kommende Aar. Loven af 1940 gaar ud paa at faa Forholdene saaledes tilrettelagt, at det indenlandske Brændsel fremskaffes i størst mulig Mængde, og at alle Muligheder i det hele taget udnyttes. Jeg skal paa min Gruppes Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse her i Tinget.

Foss: Det foreliggende Lovforslag er jo kun et enkelt Led i Bestræbelserne for at